

עין משפט
נר מצוה

כו
ה' מ"ו פ"ח
שס ה"א סמ"ג
שס טו"ט
א"ח ס"ו רז

כז
ה' מ"ו פ"ח
מה"י ברכות
ה"ח טו"ט
א"ח ס"ו רז
ס"ו א"י כ

כח
ה' מ"ו פ"ג
מה"י ברכות
ה"ד סמ"ג
שס טו"ט
ר"ח ס"ו ט: כ

כט
ה' מ"ו פ"ב
מה"י ברכות
ה"ב סמ"ג
ש"ן שס
טו"ט א"ח
ה' ק"א ס"ו א

מסורת
הש"ס

ע' תוס'
ברכות לו.
ד"ס בורה

ברכות מ :

תוספתא פ"ד
דברכות .
ברכות לו :

פ' תוס' שם
ד"ה הכוסס .

ברכות טו.
אשיל פ"ב ה"ה
וש"ל .

קמון: והכן לא אכל ר' ירמיה סולת מן יומיו. כלומר להכי לא
מוספק בצרכה לאחרים וכדמפרש ואזיל מה הוא הספק שלו:
לכך אחריה משיין ג' אלא שיבדק אחריה בורא נפשות והלבד
וזהם זה בדרך. אחרת אחת משיין שלם דבעלמא קאי דהואיל
אדך ועל המחיה: נעשית כברכת פועלים דתי. בתוספתא פ' ה' דהואיל
יריבין לומר לנוחאכתן תקנו להם שאינם מזכרין כל ברכות המזון
אלא

את האורז בשני אומד בורא פרי האדמה: דשלו. מוביל הכרם ונתמך בנשרין
 להאריך וכו' לעיל יקח כיון שכלוק ונתנה לנערות: דשדוף. לשון בליע עופוס
 בקשרם בלומר שמתפשט הכרם מזה הכרם כהנא קרום וזו דלי' בינו' ענין קוועט
 ברכה לעולם בסוף וכו' והכנני חולק על זה דלאורו בכל ענין שהוא אפיו או מוביל
 בתחתיו כל מיונות ונכסוף בורה נפשות וכו' ככת רש"ם: אחי' דר' גימון חסידא.
 דהדרי' ברכה לאורו לחארי'. ברטי. דלדרי' ברכה לעבד ובינא לחארי': כ"ג.
 ולא כהננ' דחארי' דכל חארי' ממיין בשנים אין לרי' ברכה לחארי' כלל וכדלקמיה: ואינו
 מדין. אכן דנו' כי חילוק שאם עשאו' פת כלל מודין שרי' לחארי' ג' ברכות או' כ'
 אף אם אין מין דגן אלא כולל שאם עשאו' פת בתחתיו לא נתקלו ר"ג והכמים ע"כ ר"פ
 ז': כל שאינו ממיין' לא מדין. אכן מסיים בבבלי כגון פת אורז ודוחן: כל שהוא
 שטן כולל וכו' חליטה. מיי משבש קדרה ים ומבלין כסולת במים במינים שונים ים
 מנבלין קמח במים ויהי' הדרי' קמחא שותנין אותו כסולת כסולת הכרם וכו' קרוי
 חליטה וכו' נרעין לעשרה עשנינים שנים ויסיין דקמחא ענין חליטה: וכל שאינו
 ואינו ממיין. כגון אורז וכו' ויחלו' קמחא על קמחא על וכל' ר' יעקב וכו'
 קמח' ר' יעקב על דבר אלא כ' המינים ולא פ' דין' אורז ודוחן ויש להסתפק אם
 מנבלין בתחתיו כפס"א או שכלל ואמר רב יונה שנת דין' לית אלא ידע מה חארי' אם
 בלומר חמישי וסתחי: מה דרין. כהננ' מלי' חיו' עלם: מהסתברא. דחארי' דחארי'
 לנערות ואפי' דשדכר על אדמון ודאדון בשני' כ' האדמה דלעיל כשבו' בבבלי
 שכלל וכבלי' פוסק ברי' דר' לרדו מוביל ונחמה נמי' כ' ר' יהושע כפי וכו'. בבבלי
 כיים דתקין נתקין אמוראי' קמחא דחתי' או מנבך עליו כפס"ב או כפס"א ו' וימיה
 כ' מ"ב כפס"א לרבי בש' מין סתם מנבך לנסוף בלומר סתם כל מין כשע' מין
 דשדכר עליו כפס"א לרבי בסוף פת האדמה על פ' דלי' כיו' דל' מין בשנים
 דע' מנבך על כע' וכו' או' ללמא לא נתקנה ברכה משני' ג' אלא על סתם מוביל וזה
 הספק מין ים כסוק מסיים חיים או מובילין או מיונות: אי' ר' יוסי' ולהכי לא אכל
 וכו'. בלומר כעבור סוף מדין דכסוף לא אכל סתם ים מיומי' וזהו הפין שאל' אכל
 חיים חיים או מובילין שלמים כ' פ' ה"ר"א' ויבטלי' זה. וזהו דנבן להחארי' חלטה
 לאכול חיים חיו' או שדוקין בשעייבוי' אם לא תחוק הסעודה מזהו ספק ברכה חלטה
 שכל ספק ברכה דחארי' יכול לרבי שכלל אכל ברכה חלטה חיו' או לרבי אלא ברכה
 שבתקני' שפ' וזהו' דרבה דרבה דנבון להחארי' בתמיין ח' כסולת דחאלי' לעמי' דל' מין
 בורה נפשות רבות דלא נפל הספק ויבטלי' ח' מנבך בתחת חלטה כפס"א דנבא' דל' מין
 מיומי'. בלומר שאל' תחוק הסעודה: ס"ג לית לורכס אלא דלי'. ותלמודא הוא
 זו ויבטלי' כו' כהסתפק אין יכרך בסוף בורה נפשות או מין' ג' אכל ים וסתם כב' ב'
 כס' ה"ר"א' ש' על ויבטלי' זה: למא סוף חותם כס' וכו'. מילת' בלפי' משתקין

[illegible]

שְׁנֵי נֹסְחָאוֹת (מ"ב) ר"ש ד"ו רבי שמעון. (מ"ו) כִּשְׁהוּא ד"ו כִּשְׁהוּא. (מ"ח) וְאִינוּ דְּד"ו וְלֹא. (מ"ט) וְחִבְּמִים וְאִמְרִים מִבְּרָךְ לִפְנֵי וְלֹא לְאַחֲרָיו דְּד"ו וְחִבְּמִים לִפְנֵי וְלֹא לְאַחֲרָיו. (ס"ד) וְעֹרֵד וְעֹרֵד דְּד"ו וְעֹרֵד. (ס"ה) מִלֵּי דְּד"ו לֵי. (ס"ו) מִלֵּי דְּד"ו מִלֵּי וְדַעַתְהָ מִכִּיל פִּיתָא מִלֵּי.